

Skalkajjaure, stor sjö, Jokk-
moks sn o. tq, Nb. l.
Gn 20 a 5-6, b 6

Skal^ehkaj-jau^erē

Mycket gammalt ord, som Anta Pirak
minns från sin barndom. Användes
ej nu. - Även Skalka och Skal-
kahajaure. H. Grundström 1929
M. L. 1966